

אלול

"מלך בשדה"

יום ה', ב' אלול

כשיצא הרבי בערב לנסוע לבתו, שרו אנ"ש והתי, כרגיל. ליד המדרגות שלפני הפתח של 770 עמד ר' א. ליכטנשטיין מירוטג', הרבי פנה אליו והניף את ידו הקד' להגברת השירה, וכעבור רגע פנה אליו בשנית, בתנועה שכזו.

* * *

לקראת שבת קודש פ' תצא הופיע "לקוטי שיחות" בעניין הנדרים – ע"פ שיחות הרבי בהთועדות כי"א מנ"א השנה.

יום ב', ו' אלול

כשהגיע הרבי ל-770, ניגש אליו רב מג'. ומסר לידי מכתב. בקראייה הזרה הורה הרבי לומר "מי שברך" עבור הר"ח שי' ליברמן (השווה בימים אלה ב"בית רפואה"), ואמר את השם: "חכים בן רחל".

יום ה', ט' אלול

כשיצא הרבי בלילה לנסוע לבתו המתויה לחדר קROL (רב מושב חמד באה"ק ת"ו) ובני משפחתו. הרבי שאל את הרב האם הוא נושא ומשחיב בחיקוב שאל אותו הרבי האם קיבל כסף לצדקה (ל"ש"ל' שיחות מצוחה"). הוא ענה בשלילה והרבci אמר: "כיוון שלילה הוא לאו זמן צדקה אשר עברוכם כסף אחר" (הלה העיר כי הם נוסעים ביום אי' והרבci אמר שוב שישאיר זאת כבר אחר).

לאחר מכן שאל הרבי האם כבר נגמרה ה"שבע ברכות" (של בן הרב שי', יצוינו כי הם נכנסו לרבי לקבל סיור לפני החתונה), הרב ענה: כן, והרבci אמר בחיקוך כשהוא מראה על החתן: "אך הוא הרי נשאר מלך במשך כל השנה".

ליל ש"ק, אור לי"א אלול

בדרכו לספרי (ב-00: 9 בערך) עצר הרבי והביט במבנה הפנימי של ישיבת תוכית (749) שאotta שעה בערה בו אש לע"ע. גם בכניסה לספרי עצר לזמן מה והביט לעבר השရיפה.

יום א', י"ב אלול

החל מהיום, מוסיף הרבי בברכתו לנוסעים גם ברכת "לשנה טובה ומתוקה".

לפנות ערב, כשיצא הרבי לנסוע לבתו, בירך ב"מזל טוב" כלה ומשפחתה שהמתינו ליד המכוורת.

יום ב', י"ג אלול

היום הורה הרבי כי הכתנת המהדורה בתרא – "מילואים" (השלמות) של ספר 'MRIAI MKOMOT' לרמב"ם תושלם עד ערדיה.

ש"ק, ח"י אלול יום הולדת שני המאות הגדולות הבעש"ט ואדה"ז)

כשהגיע הרבי ל-777 בדור (בשנה 30:9 בערך) דיבר ב"ג"ע התחתון" עם ר' יוסף ואלדמן (הוא הזכה לקבלה, בדרך כלל, הודעה מראש אוזות איזה קטע בפרש"י ידועה בתווודות). הרבי אמר כי השאלה היא על פירושו של רשיי בתחילת הפרשה על "כי תבוא וגוי" – מדוע אין הוא מתייחס לשאלת שאל הרב גם במקتب הכללי: מדוע פותחת הפרשה ב"תבוא אל הארץ", בעוד מוצאות הבאת הביכורים הchallenge רק לאחר כיבוש ארץ ישראל וחלוקת לשבטים.

בשנה 30:1 נכנס הרבי לתווודות.

בשיחה הראשונה הסביר כי העילוי שבioms הולדתם של "שני המאות הגדולים", ציריך לבוא ולהתבטא בעניינים של מעשה בפועל. הרבי קישר זאת לتورתם של הבעש"ט ואדה"ז, לכלולות העניין של "יום הולדת" ולפרשת השבוע.

בשיחה השני המשיך הרבי ו קישר את הדברים לעניינו של יום השבת. ההוראה למעשה הייתה להוסיף ביתר שאת במילוי הש寥חות של רבנותנו נשיאנו – הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה. החתעשות עם הזרות, אמר הרבי, צריכה להיות בסבר פנים יפות, ובפרט בחודש אלול בו נמצא המלך בשדה ומתקבלת כלום בסבר פנים יפות. הרבי התבטא בהקשר לכך, כי גם מי שלובש "זיהuden זופצע", ועשה מה ש"חסיד" ו"תמים" ציריך לעשותות, הרי כיון ששמייח צדקנו עדין לא בא מוכיה הדבר שאין עבדתו בשלימות, ובערך לנדרש ממנו הרי הוא עדין בשדה...

מאמר (כעון שיחה) ד"ה "זה כי תבוא וגוי".

בשיחה השלישית שאל בוגר לפרש"י ולקוטי לוי"צ. בקשר לפרקי אבות אמר, כי מכיוון שלומדים בשבת שני פרקים יש למצאו את נקודת המשותפת.

בהמשך השיחה, שיבח הרבי את הוצאת ה"مراי מקומות" בספר הרמב"ם, והסביר את חשיבות הדבר, ואמר כי בכך מקימים את רצונו של הרמב"ם שרצה לעשות זאת בעצמו כפי שכותב באחת מתשובותיו. בזכות דבר זה – המשיך הרבי – נספהת הבנה והשגה בLIMITOD הרמב"ם, כאשר חוסכים את הטירחה שהchiposh המקורית. הרבי הסביר, כי כדי שיוכלו כבר לМОוד בספר, לא התעכבה הוצאה לאור עד שנפוחו ב"יג נפotta", אך אין הדבר גורע משלימות הספר, כיון שיוכלו לעורך קונטראס "AMILAIS" או מהדורה שנייה. הרבי ביקש מן המעינים בספר, שישלחו את העורותיהם הארויותם ל"מערכת" כדי שיוכלו לטקס ולהשלים את הדורש. הרבי ביקש שידרכו להציג את חוברת ה"AMILAIS" לקראות עבר ר'יה.

בהמשך, עמד הרבי בקצרה על עניין בתחילת הספר ובסיומו. לאחר השיחה מזג הרבי משקה להרב י. העלייר, ראש הכולל. הרה"ת

יום ד', ט"ז אלול
הרבי נסע ל"אוהל".

יום ה', ט"ז אלול
אחרי קריאת התורה המתינו לרבי ב"ג"ע התחתון" מנהלי המוסד ברית אברהム עם הנדן ר' דוד מינץ ובני משפחתו שבעזרתו נדפסו בחדשים האחרונים 101 מהדורות של ספר התניא בעיר ניוג'רסי. בשכננס הרבי, הגיע לו ר' דוד מינץ את הספר ה-101 וכן הראה על התיבה המהודרת שעמדה על השלחן ובה – 100 הספרים. הרבי בירך אותו ואת בני משפחתו בשפע של ברכות. אח"כ נכנס לחדרו, ויצא כשבידו 2020 \$ אמרו לר' דוד שי" שזכה לגעת בתשנות ה-20 שהשתתפו בהדפסה, יש כאו 20 \$ כנדוד כל תニア.

לאחר מכן ביקר הרבי שיכניסו את ספרי התניא לחדרו, והוסיף בחיקון: הרי לא הבאתם אותו ורק להראות לי ולקחתם בחזרה...

לאחר תפלה מנהה, כשהעמד הרבי לצאת מביהכנ"ס קרא לעברו יהודי ספרדי: "חזק וברוך", הרבי הסתובב לעברו וענה לו בחיקון ומאר פנים, תואן שהוא מרכיב את ראשו הק', "גם אתם". והוסיף: "שנה טובה ומותקה".

תש"י מגיע...
כשיצא הרבי לנסוע לבתו לפנות ערבי חיכתה בפֿרּוֹזְדוֹר קבוצת אורחים שהיגנו מה"ק לתשרי ושרו יי"ד ע"י אתה וגוי", המנצח על השירה פ"י ר' זושא שי וילימובסקי – "הפרטיזן". בזאת הרבי מחרדו נתן לר' זושא שי מטבח, לתהנו בקופת הצדקה, ולאחר מכן עוזד בידו הק' את השירה. גם כשחזר הרבי מביתו עוזד את השירה.

הערב התפרנס מכתבו הכללי לרבי לקראת ראש השנה הנושא את התאריך "ערב שבת קודש פ' תבואה אל הארץ, ח"י אלול". במכבת עומד הרבי על מטרת "חسبוניחצדק" שלל האדם לעשות, דבר שיקבע ויבסס את התנהגותו הרואית – שלימוטו, ובאמצעותו יגינו גם שאר חלקו הבריאה – אל שלימוטם המלאה. הרבי מקשר זאת גם עם דברי הרמב"ם אודות סדר הבאת הביכורים – הלכה הנלמדת בשיעור הרמב"ם של ח"י אלול.

ליל ש"ק, אור לח"י אלול
בשנה 30:10 נערכה התווודות חסידים בבייהכנ"ס הקטן (למעלה). בתקופה לימד הר"מ שי' מענטליך חלק מהמקי הכללי שהופיע לח"י אלול, עם מראי המקומות.

כרגע, מסר שטרות בני דולר לצדקה עבור קבוצת צעירים, שהשתתפה כאן בשבת, וחזרה היום למונטיריאול. כמו כן, קיבל מארגן ה"פגישה" משקה מהרביה בתוצאות ש"ק, הרב הוסיף, שיחלכו להם מהמשקה בעת הנסיעה, הוציא אודוטת "טיפול הדרך" וアイחל להם כתיבה וחתיימה טובה.

ماוחר יותר נסע הרביה למקום. באותו, המתוין היהודי מאנטזרוז ליד קופת הצדקה ומסר לרבי ד"ש מאחיו המכון שם כרב, להה דיבר באנגלית ומשיסים דבורי, אמר לו הרביה באנגלית, יתודה.

אחר הצהריים נסע הרביה ל"אוהל".

יום ב', כ' אלול

בקשר לעיריית ה"מילואים" לספר "מראי מקומות" לרמב"ם הורה היום הרביה כי תל' היישבה יצטרפו לעבודה כשותפים בדבר יהי' עירכת' לוח התקור', ולהשלים זאת עד עיר'ה הבעל'יט. בהתאם להוראה זו נערכה אסיפה דחופה ובמה הוחלט שככל התקל ד' 770, "חוובבי תורה", וכדו' יגשו מיד לעבודה. הופצו דפי הדרכה, כך שגס אלו שלא מתנסו בעבודות מסווג זה יכול להשתתף במלאה. בכלל זה תל' היישבות מרחבי תבל שהגיעו לכך בימים אלה (ולא עשו בעבודת העירכה הראשונית של הספר לפני שבועות מספר). בד בבד, עסקו חברי הכלול שי' בבדיקה נוספת של הספר ובחינתה ה"מילואים".

* * *

מ. פרידמן ו. פרוס מאברכי הכלול – שעמדו בראש ה"מערכת". אח"כ נתן הרבי את בקבוק המשקה לרב ג'. העלי. לאחר מכן הורה הרבי לנגן "אין אדייר כה'".

בשיחת הרביה ביקר את העניין בפרש"י. בסיום השיחה, הזכיר את המסיבה ("דינער") לטובות "כולל חב"ד" שאמורה לחתקיים ביום ראשון, ונתן בקבוק משקה לרב פינסון.

בשיחת החמשית הסביר את העניין בלקוטי לוי"ץ, ובקשר לכך דיבר אודות פסק הרמב"ם "לכוף את כל באי העולם לקיים מצות שנצטו בנין נח". ישנים כאלה – אמר הרבי – שאינם רוצחים לעסוק בכך בטענים כי אין נאה להם להתעסק עם הגוי... כשל זה למה? כדי להרוויח עוד כמה פרוטות והתפאר בפני חברו עיי' שירכוש לעצמו "שטייח", או מוכנית ולא מכונית סתם, אלא "מכונית הארץ המכונית" ("א קאר פון קאר לאנד").

בסיום השיחה הזכיר הרבי את מסיבת "מלחה מלחה" האמורה להתקיים במוצש"ק לכבוד טיסום לימוד ספר התניא בשיעור לרביבים המת�אים עיי' הרב מ. מ. טנביום, ונתן לו בקבוק משקה. כן נתן הרב בקבוק "משקה" לרבי טוביה פלט עבו הרדפסת ספרי התניא באה"ק. גם הרב זושא שי' זילברשטין שאירגן את ביקורם של קבוצת צעירים מצרפת, ניגש וקיבל בקבוק משקה מהרביה.

לאחר מכן הורה הרבי לנגן "לכתילה אריבער", וסימן בתנועות ראשו הקי' לחזור על התנועה הידועה עשר פעמים.

בשיחת האחרונה ביקר את הנΚודה המשותפת בפרק שלישי ורביעי בפרק אבות, ובסיומה הוציא אודוטת ה"פגישה" עם חב"ד המתקימת בשבת גונז' בקבוק "משקה" לפרופ' חnochoca וכן מג' "לחכים" לכמה ממאגרני ה"פגישה". כן נתן בקבוק משקה לפרופ' ברנובר עבור פעולות עם יהודי רוס'.

אח'כ החל הרביה לנגן "ניגון הקפות" לאביו רלו"ץ ז"ל ועודד את השירה בתנועות נמרצות בידו הקי' (את התנועה הידועה שרעו עשר פעמים). הרביה אמר לרבי לדמן (מחולון באה"ק ת"ו) שייאמר "לחכים" לפניו סיום ההתוועדות. אח'כ סימן לחוץ לנגן "יהיר כו' שיבנה בהחמי'ק".

במושש"ק, כשיצא הרביה מחדרו בדרכו לבתו, עמד בפزوודור הרב לדמן מחולון (הנ"ל), והוא החל לשוחח עם הרביה בפزوודור ואחר כך נכנסו ליגי'עדן-התחחות'. הרביה אמר בין השאר כי קיבל "דרישת שלום" מהשתתפותו בפעולות בית חב"ד בחולון, וכן שיכיר לו טוביה באם ימסור באה"ק מן המדבר בתוצאות. בסיום, בירך אותו הרביה בכתיבת וחתיימה טוביה. והוסיף, שצדיקים גמורים נחתמים לאלטר לחים טובים.

יום א', י"ט אלול

בבוקר, כאשר הרביה ל-770, לאחר שחילק לילדים מטבעות לעדקה –

כשנכנס הרביה לתפלה ערבית, עודד בידו הק' את השירה ("וירדו כי אתה וגוי") מספר דקות.

יום ג', כ"א אלול

בצהרים התקיים ב-7:77, כינוס לילדי צבאות השם. זורמה לאחר השעה 00:2 נכנס הרביה לתפלה מנהה ולאחר שהילדים אמרו את י"ב הפסוקים ושרו "וירדו משה נאו", פתח הרביה בדבריו.

בשיחה הראשונה ביאר בהתאם לכלל "פוחחין בברכה" – כי כנס של "צבאות השם" – גורם להמשכת ברוכתו של הקב"ה, בפרט ביום השלישי בו נערכים בדרך כלל הכנסים, והמשכת הטוב היא באופן ד"הופל בו כי טוב", וסימן כי הדברים אמרוים במיוחד בקשר לברכת כתיבה וחתימה טובה.

בשיחה השני עמד הרביה על הזמן בו מתקיים הכנס – חודש אלול, כאשר "מלך בשדה" (כפי שמספר זאת אדרמי'ר הזקן בפרטיות), ובענינו – במשך ימי אלול נמצאת הרמטכ"ל של "צבאות השם" בשדה, ובתנהגות מתאימה יכול כל "חיל" לזכות לברכות הרמטכ"ל, וללכט אח"כ עם המלך לעיר מלכותו, לארכמו המלכות, עד לחדרו המיחוד של המלך. כן עמד הרביה על החוראה מפרשת השבוע "נצחם" – עמידה בתוקף מיוחדת על מלכותו יתי.

בשיחה השלישי עמד הרביה על השיעור היומי בספר המצוות לרמב"ם – מצות שביעית, החוראה הייתה ניצול כל רגע פנו לעניינו תורה ומצוות, ובפרט ילדים – הפנו מדגאות הפרנסת.

בהמשך לדבר בשיחה קודמת לצ"ה, עורר הרביה, כי לאחר ולקראות החגים המשמשים ובאים בודאי יקו החורים לילדייהם בגדים חדשים – יש להקפיד ולהזהיר שהגדים יהיו נקיים מחשש "שעתן".

הרבי אמר גם שיחלקו כביסויי נסיטים שכאללה גי מטבחות לצדקה. והילדים יתנו מטבח או ל"קרון השנה" ובשנים – יישו בטוב בעיניהם.

cashisms הרב העכט לתרגם שיחה זו, הוסיף כי כנהוג לברך את הרביה בסיום כל כנס, נעשה זאת גם הפעם ובנוסח מיוחד. והקדים סיירו: באחת החשנים, בחיק הרב ריי'ץ נ"ע, כאשר הלו כלו ל"תשליק" ביקש הרב שיליט'יא ממוני, שהיה אז ילד קטן, אך בעל קול חזק, להזכיר: אבינו מלכנו, שלח רפואה שלימה לאדונינו מורה ורבנו! בהתאם לכך – אמר הרב העכט – נזכיר עתה: אבינו מלכנו, שלח לנו גואלנו משיח צדקנו ב Maherha biymenu משיח ותחמס, שנה טובה ומתקה".

על הוראת הרביה, סיימו את הכנס בניגוני שמחה – כולל "כי בש מהרי" כאשר הרביה מעודד את השירה במחיאות כפיים גבורות והולכות. קודם שירד הרביה מן הבמה לחלוקת המטבחות, ניגש למיקרופון (שהוזע

ביןתיים) והתחיל לנגן: "וירדו משה נאו".
לאחר מכן, חילק הרביה מטבחות למזריכים ולמזריכות כדי לחלקו ילדים.

لتפלה ערבית נכנס הרביה בשעה 45:7 ומספר דקות לאחר התפלה נסע לביתו.

יום ד', כ"ב אלול

תפלה ערבית התקיימה, כאמור, בשעה 45:7, ובסיומה אמר הרביה קדיש (כמדי שנה ביום זה).

יום ה', כ"ג אלול

בליל אש והבוקר הגיעו ל-770 אורחים רבים מכל קצווי תבל ולקראות השעה 00:10 בבוקר, הי' ביהכני'ס בצפיפות גדולה, כך שלא הייתה אפשרות לעמוד את ה"סטענדר" עבור הרביה (שהי' אמרו להכנס לקרה'ת ולהשאר ביהכני'ס עד סיום התפלה). בבאו ירד, אפוא, לבהכני'ס הגודל.

כשעלה ל"שלישי" לkehemo את הסידור ואמר מתוךו את ה"חצוי קדיש" לאחר הקראיה. אח"כ אמר את כל ה"קדושים". עד סיום התפלה אמר את המשניות, ואח"כ, עם היצbor, תהלים.

בצאתו, שניגש כנהוג, אל הפורוכת, אמר להר"ש קונוין "מזל טוב דיר" (לרגל בואה של בתו בקשרו השידוצין).

ماוחר יותר, כשיצא הרביה לנסוע למקוה עזר ודיבר עם הר' משה ירוזלבסקי מנהל "אש"ל". הרביה אמר לו שעליו לצאת מה"مراה שחורה", ושאל האם יש קשיים באיכילה, שתי, lineage והוא השיב שלגביה הלינה אין הכל כשרה. הרביה היב בתנועות-ביטול בשתי ידיו ה'ק...
בהמשך הדרכן, סמוך לשפט הכביש, עמדה קבוצת תלמידות (מאה"ק), הרביה חילק מטבחות לילדות הקטנות ולאחר מכן, גם לאלו שלאחר בתן מצوها.

בצהרים נceu הרביה לאוהל, בשובו (ב-30:8 בערך), נכנס לבהכני'ס הגודל לתפילה מנהה ועלה ע"ג הבימה שנבנתה בנטימי, לקראת תשרי הבעל"ט. הרביה סיים את משנת "רבבי חנני..." ואמר קדיש דרבנן. אמר את ה"קדיש" בסוף תפלה מנהה, ולאחר מכן, רמז להתפלל ערבית מיד.

יום ו', כ"ד אלול

הרבי בא מביתו בשעה 30:10 בערך ונכנס לחדרו, כעבור רגעים טפירים יצא כשבידו הק' שקיית ניר מלאה במטבחות. הרבי נתן מטבחות לילדים, לתת לצדקה – קריגל. ולאחר מכן, להפתעת הכל – גם לבחורים שעמדו בسمוך. אחר כך סימן לעזמים בתוך ביהכני'ס שיגשו גם הם, הנוכחים החלו לגשת, והרביה נתן לכל אחד מטבח. המקבלים נשארו לעמוד מסביב כך שנוצר "אי סדר" מסוים, עברו זמורה נוצר מעבר במסדרון

ואלו שכבר קיבלו יכולו להכנס פנימה.

קרוב לחצי שנה עמד הרב וחלוקת את המטבחות, כשנתתיים מגיעים
רבים מאנ"ש והת' שהמשמעות הגיעה לאזוניהם...

* * *

בקבלת שבת, ובסיום תפלה ערבית אמר הרב "קדיש".

ש"ק פ' נצויי, כ"ה אלול

ב-30:8 בבוקר נכנס הרב לאמירת תהילים. בין הספרים אמר
"קדיש".

1:30 — התועדות.

הרבי פתח בפיו מעתה של השבת השicket לר"ה וכבה מרץ ה' את
חודש השבעי והסביר כי מחד — זהה ברכה נעלית כל כך שהמשכטה
אייה באמצעות דברו, דוגמת ברכת כהנים, ומайдך — הרוי היא נמשכתה
למטה ביתר והיא קשורה בעבודתם של ישראל ביום זה.

הרבי המשיך כי כל ענייני השבת מוכרים לבוא במעשה בפועל,
בஹוספה בתורה ומצוות ובഫצת המעינות מתוך הכרה בכחותה שה' נתן לכל
יהודי עד כדי כך שככל העולם לא נברא אלא בשבלו. הרבי סיים כי כאשר
יהודי "כעפט זיך פארון קאפ", היתכן שכחו גדול כל כך, אומרים לו: "כעפּ
זיך ניט פארון קאפ, נאר פארון הארצץ!" — בפנימיות הלב עד שהדברים
יחדרו למוחו, ומשם — יומשך בפועל.

בשיחה השני עמד הרב על כך שברכת החודש ו"שבת מברכים"
קשורים בירידה שבזמן הגלות, שכן כאשר היו מקדשים את החודש ע"פ
הرأי לא ידעו متى יחול ר"ח עד ביא העדים. הרבי הסביר את העניין ע"פ
הכלל של "כל הגבוה ביתור יורד למטה יותר"; ברכת ה' את החדש יורדת
דוקא אל תוך חושך הגלות.

בהמשך, לימד את ההוראה מכך בעבודת האדם: לזכור, כי תכילת
הכוונה היא המשכטה כל העניינים למטה מטה, לעסוק גם עם היהודי הנמצא
במצב נמוֹן ביותר. הORAה הנלמדת גס מכך, שענין נעללה כי"ביבורים" בא
ליידי ביטוי דוקא בפירות גשמיים. הרבי סיים כי ע"י קיומם ההוראות נוכה
לבוא לארץ ישראל ולקיים בה את מצות ביכורים, ומתוך חושך הגלות נבוא
לחכילות הארץ — במהרה בימיינו ממש.

בשיחה השלישי הסביר הרב את ההוראה מקביעותה של השבת
שלפני ר"ח בכ"ה אלול, יום התחלה הבראיה בו נברא הארץ:

בכל הנבראים נאמר "ויאמר אלקים יהי... ויהי בון", ואילו בבריאות
הארד נאמר "ויהי אOR", כי הארץ שנברא למטה נמוֹן מזה של "ויהי אOR".
הרבי אמר כי בודאי אין כוונת התורה לגרום חילושים בעבודתו של היהודי
אלל למד שפעולתו של כל אחד צרכיה להיות נעלית יותר מאשר כפי מה
שברצונו לפעול ואז — יפעל כדorous. כנראה במוחש כי כדי להשפיע על

מישחו עליו להוסיף בעצמו, כהנה וכנהנה.

בסיום השיחה אמר הרב כי בפרשיות יום זה מזוכר גם עניינו של משיח
כمارוז"ל "רוח אלקים מרוחפת על פני המים, זה רוחו של משיח", והעיקר
— ש"רוחו של משיח תלבש בגוף..." במהרה בימיינו ממש.

מאמר (כען שיחת) ד"ה "אתם נצבים היומ גוי".

לאחר המאמר, הגיע אל הרב השר"ג שי ובידו בקבוק משקה. הוא
ביקש את ברכת הרב בקשר לחגיגת סיום ספר התורה הכללי (השיי,
וחתימת השבעי), ע"י "מרכז הישיבות תומכי תמיימים", האמורה להערך
אחר בספרינגןפלד, מס'.

הרבי מזog לו מהמשקה ולאחר מכן גם לספר הרב אליעזר שי
צירקינד. אח"כ אמר הרוי נמצא כאן מישחו שם — המקום בו מתקיים
הסיום) והרי הוא כהן... וניגש הרב ישראלי שי דערן, מארגן הכינוס.
הרבי הורה להזכיר על מקום וזמן החגיגה ולאחר ההודעה התחיל לנגן
"אין אידיר כה".

בתחילת השיחה הבאהשאל הרבי מודיע אין רשי"ב בתחלת פ' נצבים,
מפרש עניין הדורש ביאור בפשוטו של מקרה, בהמשך הדברים, בקשר
לההערות על הזוהר, אמר הרב כי כאשר לומדים עניין בחסידות אין לשוכח
על פשטוט של דברים. והמשיך: בדידי היה עובדא, דברתי עס מישחו
אודות עניין ה"רצון ותענווג" והלה אמר כי ההבדל ביןיהם פשוט שכן כאשר
מתעניינים מתעלמים לעצמות הנפש. שאלתי אותו: קדשת על הין בשבת
שבירתה? והשיב — בודאי!

— ובכן האם בעת שתיתת הין, שע"פ ההלכה מקיימים בכך מצות עונג
שבת, הרגשת שהיין מתעללה בעצמותך?... הלה, כמובן, לא הבין כלל את
השאלה (הרבי תיאר בארכיות את פרטי השיחה).

בהמשך, עמד על עניין בשיעור היום ברכmb"ס והפעם — בקשר לציווני
המקורות. הרבי הסביר כי להלכה, בסיום הל' שמייה ווובל, אשר כל מי
ש"נדבה רוחו אוטו... להבדל לעמוד לפני ה... הרוי זה נתقدس חדש
קדושים", עדיף היה לצוין מקור אחר ונימק זאת בצורה מפורטת. וכן אודות
הלכה בהלכות בית הבחירה, אף היא בשיעור היום, בקשר למקום המזבח.
בשיחה החמישית, ענה על השאלות בפרש"י, ביאר את העזרות על
הזהר ולימד מהן הוראה בעניין אהבת ישראל. לאחר מכן, ה' הביאו
בפרק אבות, כנהוג. הרבי הסביר עניין משותף בשני הפרקים שאומרים
בשבת זו, חמישי וששי, ובחלקה האחורי של השיחה דיבר אודות "הכנסת
אורחים". הרבי הדגיש כי יש לתת לאורחים אכילה, שתיית ולינה בಗשמיות,
וכן דיבר על כך שהחobia מוטלת בעיקר על תושבי המקומות. הרבי גם אמר
שהפעולות בכך צרכיות להיות בצורה מסוימת, כך שלא יוצר מצב בו כולם
יעסקי באותו פועלה — דוגמת הסיפור הידוע, כאשר התארח הר"ש
מרקליין אצל אדמור"ר הזקן, הוסיפה כל אחת מבני הבית מלח בתבשיל...

את הדברים בנושא זה סיים הרב בamarו כי יתנו בקבוק משקה לראש המתעסקים ב"הכנסת אורחים" כדי לחלק לשאר העוסקים בכך וכן לככל האורחים.

אח"כ הזכיר אודות הספקת צרכיו החגיגים "לאין נכוון לו" וסימן בברכה שהי' נכנס את כל אחד מישראל לארכינו הקדשה... ובימי הגלות האחרונים ניתן ברכתו לכתיבה וחותימה טובה לשנה טובה ומתוקה".

הרב משה שי ירוטלבסקי מנהל "הכנסת אורחים", ניגש אל הרב וקיבל בקבוק משקה. הרב שלייט"א התחל לנגן "ופרצת" ועודד את השירה بيדו הק'. בעוד הקהלה שרה, רמז הרב להרוב אברהム שי' שסיטוב, להתרקרב אליו ושותה עמו מספר דקות, כשהוא אווח בקבוק משקה بيדו האחת ובשני – מעודד את השירה. הרב נתן לו את הקבוק ואחריך הרוח להזון לשיר "יהי רצון... שבנה ביהםך" ואף הפעם עודד את השירה.

התווועדות הסתיימה בשעה שע בערך.

תפלת ערבית של מוצאי ש"ק התקיימה, כרגיל בbihacnis הקטן, ומספר דקות לאחר סיומה נסע הרב לפניו. בדרךו, עד המכונית, הרבה לעודד את השירה בידו הק'.

סמוך לשעה 00:1 חזר הרב ל-777, ובדרךו לחדרו עודד את שרית העומדים מסביב, בתנועות נמרצות ביוטר. משבחין בין הקהלה, בהרב משה שי' הרISON (מנהל מוסדות חב"ד בניו ג'רזי) הניף ידו בעוז, כשהוא פונה אליו ולפניהם כניסה ל"גי' התהтон", פנה אליו בשנית.

bihacnis שרו וركדו עד לרוגע כניסה הרב ל"סlichot" והמשיכו בכך, בסיום, לאחר שהרב רמז לנגן "רחמנא דענין" ועודד את השירה במשך הדרך, עד צאתו מבihacnis, עוד שעה ארוכה.

יום א', פ"ו אלול

בוקר, בזאת הרב בamaro, המתין לו הצלם ר' לוי יצחק פרידין והוא נסע עם הרב במכונית ל-777. בכניסתו, בירכו הרב לשלום, בחיו'ך רחוב, ובמכונית התענינו בשלום משפחתו ושאל אודות המצב באה"ק (ע"פ סיפורו של מר פרידין התבטה הרב ממה המצביעים העربים...). בזאתם מהמכונית, שאל אותו הרב מודיע איננו מצלם והאם לא בא כאן עם "כלו". הוא ענה שיתחיל ממחר והרב בחר, בחיו'ך, "עוד היום גдол...".

אח"כ נסע הרב לי'אהל', בשובו, מאוחר יחסית, הודייע, ע"י הרילג' שי', כי לא יצא לתפלות מנחה וערבית בציגורו.

רב בנימין גורודצקי שי' נכנס אל הרב שלייט"א ושחה שם כשעה. זמן מה לאחר מכן, נסע לבתו.

* * *

היום בצהרים פורסם מכתבו הכללי של הרב לקרה השנה החדשה. המכתב נושא תאריך "מוסח"ק פ' נצוי, כ"ה אלול, שבת סlichot", כהמשׁ

למכتب מחייב אלול.

יום ב', כ"ז אלול

סמוך לשעה 00:07 בובוקר בא הרב בamaro. בכניסה ל-777 עצר ודיבר מעט עם הרב משה שי' לנדא מבני ברק. הרב הטעני בשלום אביו הרב ר' יעקב שליט"א.

לאחר ה"סליחות", סיימו לשיר "רחמנא דענין". זמן קצר לאחר מכן הגיעו הchallenge קבלת ה"פ' ניס". במעט לכל אחד אמר הרב "כתיבה וחותימה טובה לשנה טובה ומתוקה". כמובן חצי שעה בערך, נכנס הרב שוב לביהכני"ס הגדול לקרה התורה, וממנו מה. לאחר מכן, שוב קיבל הרב פ' ניס, במשך כרבע שעה.

* * *

בשעה 00:05 אחר הצהרים נכנס הרב לביהכני"ס הגדול, בו התכנסו נשים ובנות שי', ואמר בפניהן שיחה שנמשכה לעלה מעלה.

בפתח הדברים עמד על מעלה של התכנסות יהודים בכל, כאשר כל אחד ואחת ממרכיבי ה"ברוב עם" מוסיפים ב"הזרת מלך", ועל ייחודה בימי ההכנה לר'ה ובמקום קדוש, בפרט כשהדבר נעשה מתוך כוונה להחליט החלטות טובות להתנהגות ראוי.

במשך לימוד את ההוראה מפי השבוע "האזור" (מקרוב) השמים... ותשמע (מרחוק) הארץ": כל הענינים הרוחניים, החל מ"מודה אני...", הם קרובים ומוכרים ואילו ענייני "הארץ" הגשמיים הם בירוחם ולא להיפן, עצת היצור. ההוראה מיוחדת גם מפסק בשיעור היום "שאל אביך ויגדך", על כל אחד ואחת לזכור שאבותינו אברהם יצחק יעקב ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה הם הדוגמים לו כאב ואם לתינוקם הקטן.

הרב עמד גם על הוראת הפסוק "יסובגנהו יבוננהו" הקשור לביהכני"ק וקשרו לכך – ביאר את ההוראה לכל אחד מהשיעור היומי ברובים הל' בית הבחרה. בתחילת פ"ה "הר הבית" כל ענייני קדושה צרכיים להיות לעלה. פ"ו "המקדש יכול לא ה' במיושר אלא במעלה הרר", דרישה הוספה ועלי. ופ"ז – מצות היראה מן המקדש. את מצותה יש לקיים מתחם יראה ובגען המיזוח לנשים – ה"שוטפות" עם הקב"ה בlijdet הילדיים צריכה להיות מתוך יראה ואין ל"התערב" ולחותות בכך דעה פרטית אלא "פרו ורבו ומלאו את הארץ".

בסיום השיחה אמר הרב כי לאחר דברי התורה ותפלה מפנימיות הלב לנאהה בקרוב ממש, יש לסיים בצדקה ולפיכך ניתן למנהלות הכנס שטרות של דולר לחלק לכל המשתתפים. הרב הזכיר, גם אודות הצדקה ל"קרן השנה", וקשר לח"י אלול וכי' מנ"א. ובסיום אחיל לכולן כתיבה וחותימה טובה לשנה טובה ומתוקה ובלשון יחיד "לשנה טובה כתבו ונחתמו".

הרבי הוסיף גם כי, בדרך כלל, נופלים רעיגנות חדשים תוך כדי השיחה וכיוון שהם מזוכרים כ"סיניפ" ב"דרך אגב", אין מקום להפסיק ולארכם בפרטiot, הרבי ביאר בהמשך לכך, שלשה עניינים בתהוועדות ש"ק, בעין "אדם ממש מקומ כפרתו נברא", בעין ה"עליל בעצמותו" בתענוג, ובעין קידוש החודש ע"י הר"ף.

בסיום השיחה הזכיר ע"ד השלמת שלשה ענייני צדקה, "קרן השנה" ובקשר לח"י אלול וכי מ"א. וכן אודות "חוט המשולש" בענייני דפוס התניא האלפיים (הנ"ל) וכן דבר בມעלת קונטראס התיקוניים למ"מ לרמב"ס (יציין כי בתחילת הספר הודפסה שיחות הרבי בש"פ תבואה אודות גודל עניין המ"מ, לאחר שהוגה ע"י הרבי), וקונטרס הלמודות השעריות לתניא.

התהוועדות הסתיימה בחלוקת זולרים לצדקה ע"י הטנקיסטים.

יום ד', כ"ט אלול, ערב ר"ה

ב-00:00 בבוקר נכנס הרבי לשליחות, כחץ שעה לאחר סיומו נסע למקווה, ובשעה בערך נכנס לביהcnיס' לתפלה שחרית. אחריו ערך "חתרת נדרים" בפני מגני אניות שעלו לבימתו, כמוני שנה. זמן קצר לאחר התפלה עמד הרבי, בפתח חדרו, כבאים הקודמים וקיבלו פ"ג'ים. הפעם היו המוסרים, בעיקר, האורחים שהגינו אמש והיו שכן רוב הקהיל מסר אתמול ושלשו ע"פ בקשת המזוכירות.

סמוך לשעה 00:15 מסרו זקני אניות את ה"פ"ג הכללי". הרבי השיב בברכה קצתה כי תקויים הבטחת התורה אשר "כל המברך מתברך" וכל הכתוב בפ"ג, ומה שהי צריך להכתב יקווים בפועל ממש עדי קיום הקבשה העיקרית, הכללית והפנימית, הגולה האמיתית והשלימה ע"י מישך זdknu, במהרה בימינו ממש.

נוסח הברכה הוגה ע"י הרבי ונדפס לקרואת החג ב"לקוטי שיחות – מכתבים כליליים לר"ה תשמ"ה".

מאוחר יותר, נסע כ"ק אדמוי'ר שליט"א לאהל [על-פי עדי ראי], בכח הרבי רבבות...].

הרבי חזר בקרוב לשעה 00:00 ונסע לחדרו. כעבור מספר דקות יצא עם הסידור בידו (בביהcnיס' הקטן) היו מוכנים לתפלה מנחה). חילק לילדים מטבחות לצדקה ומיד המשיך לחלק גם למבוגרים שעמדו שם. לפעת, סימנו לאלו שעמדו בתוכו ה"זאל" שיגשו גם הם. נוצר אי-סדר כמוון, אבל בזמנן קוצר הסטדר תור מסודר [הרבי סימן שמי שקיבל מטבח, יצא דרך הפרוזדור] והרבוי המשיך לחלק למאות אניות והתמיימים שהגינו דרך הכניסה הראשית של 770. עם התחלת החלוקה הודיע הרבי: "בשביל לתת הצדקה, לא כדי לשמר את זרי! (וואחרך הוסיף): אפשר להחליף במבטבע אחר אבל שיתנו לצדקה!

החלוקה נמשכה וזמן הדלקת נרות התקרב... בinityים, שאל הרבי פעמיים מה השעה (ומתי זמן הדלקין). מאוחר יותר טר טר טר את הכניסה ל-

תפלת ערבית כניסה הרב, לביהcnיס' הגדל, בשעה 15:08 (תחילה במסר על 45:7, אך עד השעה האמורה שהה אצל הרב המזכיר הר' ניסן מינדל).

יום ג', כ"ח אלול

הבוקר, זמן קצר לאחר ה"סיליחות", נמשכה קבלת ה"פ"ג'ים".

תפלת מנוחה התקיימה בביהcnיס' הגדל וערבית, ב-15:09, בזאל הקטן. לאחר מכן ירד הרבי לתהוועדות.

כennisתו לביהcnיס' היו בידו, מלבד סידורי – כרניל, קונטרס "AMILAIS" ו"לוח התקון" לספר מרואי מקומות לרמב"ס וקונטרס ה"AMILAIS" של צילום שער התניא.

עם הגיעו למקום ציווה לנגן ואמר מאמר דאי'ח ד"ה "תקעו בחודש שופר".

לאחר המאמר הגיע הרבי, הריליג שני, את ספר התניא המהדורה האלפיים, שהובא ז"ע.

את השיחה הראשונה פתח הרבי ב"פוחתין בברכה", והסביר את משמעותה העניין בקשר להתחלה אגרת-הקדושים בתניא. בהמשך ביאר את עניין התחלה התורה באות ב' וקיים את הדברים להדפסת המהדורה הב' אלפים של התניא – פנימיות התורה המבוארת את הכתרת והמלכת ה' בר'ה. היתה זו שיחה קצרה והרבוי סיים בברכה שהבאת כל הדברים בפועל תהוות הכנה קרובה לקיום היעוד "ה' ימלך לעולם ועד".

בשיחה השני ביאר הרבי כי בראית האדם "לשורת את קוני" היא כיוון שהי בחיותו "בעט הטוב להטיב" חוץ שהScar הנtiny לנבראים יהי עברו יגעתם ולא בחייהם. הרבי המשיך כי הדברים אמורים במיחוז בקשר לימיים אלה. אף שאנו בטוחים כי נזכה בדיון וכמאמיר רז"ל, הרוי כבר בער'ה "לובשים לבנים ומטעיפים לבנים", אך בכל זאת "עפעס מוז מען טאן", לפחות באכבע קטנה. יש לנצל את השעות שנותרו עד ר'יה ולהשלים בשלימות, את כל ענייני השנה, החל מה"מבעדים". הרבי סיים בברכה לכתיבה וחתיימה טוביה ואמיר כי "אין עניין יותר מידי פשוטו", בני חמי ומזוני רוחני ועד לברכה העיקרית והפנימית – הגולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

עם סיום השיחה, ללא הפסקה בניגון, החל הרבי בשיחת הבאה. בתחילת הדברים הזכיר את התקנה ללמידה שיעור יומי ברמב"ס והסביר את הקשר של פרקי יום ער"ה (ג' ד' הי בהלי כל המקדש) לעניין יום זה – כלות הבראה.

לאחר מכן אמר כי כאן המקום להשלים ביאור בעניין שדובר בו בש"ק, והקדים, כי כאשר מוצאים קושיא אין להעذر אלא לנשות ולמוציא ביאור.

מתשובות הרבי בחודש זה

בטי' לחודש, לשאלת הייעודה לדוברי עברית' בקשר ללוח שנת תשמ"ה
שמכינים בימים אלה, מה לעשות בקשר לחלוקת שיעורי הרמב"ם זג"פ
ושהמ"צ למון יי"א ניסן הבעל"ט (שאוז מסטיסים הימורה שייעור) :
"לכן לא ישנו מעד יי"א ניסן."

* * *

ביום ג' ייד לחודש, לא' הת' באה"ק שכתב על עיכובים בקשר לניסיעת
ה"קבוצה" מהא"ק:
**"בטח יעשו הם בעצם כל תחלוי בהם להצלחה בכל הניל ויה"ר
шибש"ט בכל זה
אזכיר עה"צ".**

* * *

על ציור שהוכן לגליון תשרי של ימיש' טיםיס', העיר הרבי:
"ציור ד' מיניפ".

* * *

למשתתפי השיעור בתניא של הרמ"ם טננבוים, לרוגל הסיום:
**"פנ"ג ות"ח
אזכיר עה"צ שתאה כהניל בהצלחה רבה וכו'
בתחלת פ' אתם נצבים וגו'".**

* * *

עם בוא קבוצת האורחים הראשונה לתשייר ביום ה' ט"ז אלול הכנס' ר' זושא שי' וילימובסקי זוו"ח מהנסעה, הרבי ענה:
"ויהא בשטומ"ע בכל ולשנות"מ בכל אזכיר עה"צ ויבש"ט".

* * *

במענה להודעה אודוטה הכהנות לעירית מסיבת סיום לרוגל הדפסת סי' התניא במווצאי ש"ק פ' תבואה ח"י אלול בעיר בית שאן באה"ק, בירך הרבי שהדבר יהיה בהצלחה, והעיר בקשר לתאריך בו נערכת המסיבה:
**"...התניא דאדמויה'ז וכו' תורה הבעש"ט, דיוום הולדתם בח"י אלול
אזכיר עה"צ".**

* * *

לר' זושא שי' וילימובסקי על דוחות משיעורים המתקייםים ב-770 עבר
האורחים (וכן עניינים נוספים):

770, וכשהבחין בכך הרבי, סימן בידו הק' לפתחו אותה...
סימון בזמן הדלקת נרות, יצא הרבי עם שקיית המטבחות (השלישית...) והסידור, לכיוון הספרייה. הדרך הקצרה זו נשכה כרבע שעה כשבמשך כל הדרך חלק הרבי מטבחות לכל הקhal שהצטוף מסביב על מדריגות הכניסה בספרייה שוב התעכב הרבי זמן רב וחילק מטבחות לכל הסובבים. לפני שנכנס בספרייה אמר שוב שאפשר להחליף את המטבחות ולפחות לסנטים, אבל העיקר שיתנו לצדקה עוד לפני כניסה החג.
הרבי נכנס בספרייה, וכעבור זמן-מה חזר ל-770 ונכנס לחדרו. אחרי דקות ספורות נכנס לביהכניס לתפלת מנוחה. כשהיצא מביהכניס היה כבר שנת תשמ"ה...

* * *

נוסף המברך שהוואיל כ"ק אדמוני" שלייט"א לשלווה לאנ"ש שי' בכל מרחוב תבל, לקראת ר'יה:

"לשנה טובת כתבו ותחתמו שבתא טבא ויוםא טבא".

(ח"י'ק)

רישומה של שנה

"כל המצויב נת' בעטם ות"ח, יהי"ר שיבש"ט תכח"י והרי האישור
cashmalz בשדחה וכו' כפס"ד אדה"ז אעה"צ ולשנתו"מ".

במענה לדוח' משנת הכספיים של "גמ"ח דהתקמים" ב-770:
"נת' ות"ח. מצו"ב השותפות, יהי"ר שיהא גמ"ח לעשירים ומtower
עשרה אמיתית בתורה במיוחד לכל המתעסקים שליט"א בזה, א זכיר
עה"צ".

לאחד מתלמידיו הקבוצה" (תשמ"ה) שהגיעו בימיים אלה מאה"ק, ושאל
בעניין מסויים כתוב הרב כי (בسمנו על דבריו הלה שכיוון שבא ללימוד
בקבוצה" –):
"יבמילא תורי הוא בהנחלת ובבעלות הנחלת הישיבה דכאן ויעשה
כהוראותם. א זכיר עה"צ".

לא' שהביא לרבי מתנה – גבע מאדמוני האמציע:
"נת' ות"ח ת"ח ודבר בעיתו, בסמכות ליו"ט דרא"ה וכו' א זכיר עה"צ".

סקירות